

LEHDISTÖTIEDOTE

Emilia Kaasinen ja Päivi Romppanen

Sysi sali, Ahjo 1.12. - 20.12.

Emilia Kaasinen ryhtyi maalaamaan päivittäistä arkielämäänsä odottaessaan tulevaa esikoistaan keväällä 2008. Hän käsittelee teoksissa äitinä olemista ja äidiksi kasvamista kuvataiteilijan silmin. Onko taiteilijana toimiminen muuttunut aikaisempiin vuosiin verrattuna? Onko aikataulutettu elämä kehittävä vai luovuutta tappavaa? Maalaustyö on eräänlaista tutkimusta siitä, miten omaa ammattia harjoitetaan, kun aikaa on rajoitettu määrä ja lapsen tarpeet huomioitava. Katsojalle teoksista välittyy lähinnä äidin kiintymys lapseen, kaikki häiriötekijät ovat näkymättömissä. Maalaukset on toteutettu tekstiiliväreillä kankaalle

Päivi Romppanen käsittelee piirroksissaan toiston vapauttavaa ja universaalia ominaisuutta. Toisto pitää arkea pystyssä ja luo siihen kuria ja järjestystä. Järjestys luo mahdollisuuden vapauteen ja onneen, sillä jokaista minuuttia ei tarvitse keksiä uudestaan. Mestariksi tullaan harjoittelemalla, ja saman asian toistaminen uudestaan ja uudestaan vapauttaa ihmisen tekemisen teknisestä puolesta, jolloin voi keskittyä sävyihin, tunteeseen, tuoksuihin - uuden luomiseen. Ihmisten päivät ja elämät toistuvat näennäisesti samankaltaisina, mutta jokaisessa niissä on omat hienot vivahteensa. Yksittäisistä kohtaloista muodostuu yhteiskunta, maailma. Lähtökohta toistamisen käsittelylle Romppasella on ollut henkisen harjoittelun periaatteessa, jossa samaa ajatusta toistamalla omaa ajatteluaan ja maailmaansa voi muuttaa. Piirrokset on tehty osittain käsivaralla, osittain harppia ja viivotinta apuna käyttäen. Tekniikkana ovat vesiväri, muste ja tussikynä paperille